

Západočeská univerzita v Plzni

Právnická fakulta – katedra soukromého práva a civilního procesu

Posudek oponenta na diplomovou práci Lucie Procházkové

Dědění ze závěti dle českého práva v porovnání s právem ukrajinským

1) Zaměření DP a její základní koncepce

Autorka zvolila téma vypsané katedrou soukromého práva a civilního procesu. Jedná se o aktuální, moderní a neustále se vyvíjející téma. Její diplomová práce je věnována jednak historickému vývoji, současné právní úpravě a rozboru předmětného institutu v české právní úpravě a dále komparaci české právní úpravě s právní úpravou na Ukrajině. V tomto ohledu práce odpovídá svému zadání.

2) Použité metody a způsob zpracování zvolené problematiky

Základními metodami použitými při zpracování práce jsou metody analytická, kompilativní a komparativní. Autorka se převážně zaměřila na rozbor příslušných ustanovení upravujících dědění ze závěti dle českého a ukrajinského práva, náležitosti závěti, její formy, možnosti úschov. Autorka se ve své práci dále věnuje existenci a funkci centrální evidence závětí, dále institutům jako je dědická nezpůsobilost a postavení neopomenutelného dědice. Autorka se ve všech kapitolách věnuje úpravě v České republice a pomocí komparativní metody pak provádí srovnání ukrajinské úpravy s naší právní úpravou. Práce je čtivá, je velmi pečlivě zpracována, má logickou strukturu, jazyk diplomové práce je kultivovaný, bez závad a na vysoké úrovni je i formální stránka práce.

3) Zvolená systematika práce

Diplomová práce má rozsah 82 stran, obsahuje seznam použité literatury a cizojazyčné resumé. Autorka problematiku přehledně dělí do čtrnácti kapitol. Po úvodu seznamuje autorka čtenáře s pojmem a vývojem dědického práva, existencí jednotlivých dědických titulů a následně se věnuje závěti jako takové, zabývá se jejími náležitostmi, formami a možností zrušení, a to vždy ve srovnání s ukrajinskou právní úpravou. Následně se autorka rovněž věnuje možnosti úschovy závěti a zabývá se též existencí centrální evidence závětí rovněž dle českého a ukrajinského práva. Práce je rovněž doplněna o úpravu dědické nezpůsobilosti, postavení neopomenutelného dědice a možnosti vydědění opět v komparaci české a ukrajinské právní úpravy. V závěru práce se autorka snaží rekapitulovat obsah své práce, začlenit do něj své názory, které by bylo možno implementovat do našeho právního řádu a rovněž se zamýšlí nad návrhem nového občanského zákoníku.

Přestože práce není originálním dílem, prokazuje schopnost autorky výborně pracovat s odbornou literaturou a judikaturou, která je k danému tématu k dispozici. Jednoznačnou předností práce je bohatý výběr odborné literatury včetně literatury cizojazyčné.

4) Nedostatky a problémy práce

Předložená práce netrpí žádnými výraznějšími nedostatky. Ve svém závěru se autorka mohla více zabývat úvahami de lege ferenda a vyvodit z nich odpovídající závěry a doporučení.

5) Celkové zhodnocení práce

Předložená práce svým rozsahem, koncepcí a způsobem zpracování bohatě splňuje požadavky kladené na diplomovou práci. Vzhledem k shora uvedenému ji doporučuji k ústní obhajobě a v závislosti na jejím výsledku doporučuji hodnotit klasifikačním stupněm **v ý b o r n ě**.

Otázka:

- 1) Vysvětlíte rozdíl mezi absolutní a relativní neplatností závěti.
- 2) Je podle Vás dostačující rozsah osob, které jsou zahrnuty mezi neopomenutelné dědice?
- 3) V závěru své práce píšete, že byste doporučovala, aby český obč.z. přijal ustanovení, které by dědicům ukládalo za povinnost přihlásit se ve lhůtě šesti měsíců od úmrtí zůstavitele u příslušného notáře nebo okresního osudu. Stanovila byste pro toto přihlášení určitou formu, případně jakým způsobem by se o této přihlášce rozhodovalo (usnesením?)? Pokud by se dotyčný přihlásil, nemohl by už podle Vás, poté platně dědictví odmítnout, když by se např. dozvěděl, že dědictví je předluženo? Pokud by se dotyčný nepřihlásil, nadále by se k němu nepřihlíželo, nebo by toto právo přecházelo na jeho potomky?

V Plzni dne 18.4.2012

JUDr. Jitka Skoblová